

Vijf V's voor .... Stiefvaders

Auteur: Angelique Cras

Hoe ga je met je verleden, verliefdheid, vertrouwen, verlangen en (on)voorwaardelijkheid om nadat je na een scheiding of overlijden van je partner weer een nieuw gezin vormt. In deze nieuwe rubriek leggen wij deze vijf woorden voor aan twee personen die hiermee te maken hebben. In deze eerste reportage vertellen twee stiefvaders hun verhaal en delen zij hun ervaring.

Johan Bartens* is 72 jaar. Bijna 35 jaar geleden overleed zijn eerste vrouw, hij bleef achter met twee dochters (toen 12 en 14 jaar). Korte tijd later ontmoette hij zijn huidige vrouw Frida. Zij bleef met haar dochter (van toen zes jaar) achter, nadat haar man haar na een huwelijk van tien jaar verlaten had. Johan en Frida vormden binnen een half jaar met de drie meisjes een nieuw gezin. Dit ging gepaard met het nodige vallen en opstaan.

Frits de Jonge* (45) en zijn toenmalige vrouw scheidden ruim tien jaar geleden. Zij werd verliefd op een ander en verliet het gezin. Hun twee jonge dochters verbleven tijdelijk bij hun vader. Twee jaar na de scheiding ontmoette hij zijn huidige vriendin Carolina. Zij had uit haar eerdere huwelijk

twee dochters in dezelfde leeftijdscategorie als Frits. Frits en Carolina kozen er bewust voor om het rustig aan te doen en gingen pas samenwonen toen zij het gevoel hadden dat hun dochters er aan toe waren.

Verleden

Johan: "Ik kan het mij nog goed herinneren, ik ontmoette mijn vrouw op de dansvloer. Ze was wat ouder dan ik, maar daar had ik toen geen boodschap aan. Al snel kregen wij verking. Een paar maanden na onze ontmoeting werd onze liefde getest. Haar beide ouders kwamen bij een verkeersongeluk om het leven en zij bleef achter met haar toen 11-jarige broertje. In een klap werd onze wereld op zijn kop gezet en om die reden besloten wij al snel te trouwen. Hierdoor werd haar broertje ineens van mijn zwager mijn stiefzoon. Ondanks het grote verdriet lukte het ons om ons leven op de rit te krijgen, maar voor mijn werk werd ik overgeplaatst naar een ander deel van Nederland. Mijn stiefzoon besloot om niet met ons mee te gaan, maar bij een bevriend stel te gaan wonen zodat hij zijn opleiding kon afmaken. Het was niet makkelijk maar wel voor hem de beste keuze. Zo kwam het dat wij als jong gezin, wij hadden inmiddels twee dochters gekregen, verhuisden. We vormden een warm en gelukkig gezin, zij was een fantastische vrouw en onmisbaar voor onze dochters. Toch sloeg het noodlot weer toe, er werd kanker bij haar geconstateerd en na een kort en heftig ziekbed overleed ze."

Frits: "Ik heb een ander verhaal, mijn eerste vrouw was mijn jeugdliefde. Ik ontmoette haar in de schoolkantine van de middelbare school. We kregen verking en gingen studeren. Tijdens mijn studie gingen we samenwonen in zo'n studentenflat. Een geweldige tijd en erg modern. Ik studeerde nog, kookte, deed het huishouden en zij werkte inmiddels. Later zijn we getrouwd en onze liefde werd bekrond met twee geweldige meiden. Na mijn studie ben ik gaan werken en verhuisden wij. Na een aantal maanden voelde ik dat er iets niet goed zat, kon mijn vinger er niet op leggen. Voor mijn gevoel hadden wij een goed huwelijk, naast de gebruikelijke huis-en-keukenruzietjes leek alles goed te gaan. Het was dan ook een schok toen zij mij op een dag vertelde dat ze verliefd was geworden op een ander. Uiteindelijk heb ik mij erbij neergelegd. Zij verliet het huis met onze dochters, ik bleef in onze echtelijke woning."

Verliefd

Johan: "Een aantal maanden na het overlijden kwam ik weer in contact met Frida. Mijn eerste vrouw en Frida kenden elkaar. Zij waren vriendinnen, maar door omstandigheden waren zij elkaar uit het oog verloren. Ik zocht contact met haar omdat ik via een gemeenschappelijke kennis had gehoord dat zij in scheiding lag. We vonden steun bij elkaar en werden al snel verliefd. Door de grote afstand hebben wij de eerste periode heel veel heen en weer gereisd, dat veranderde omdat haar dochtertje, toen ze een weekendje bij ons waren, een auto-ongeluk kreeg en in het ziekenhuis belandde. Dat was eigenlijk de reden dat wij sneller dan verwacht gingen samenwonen."

Frits: "Mijn huidige vrouw ontmoette ik via een gemeenschappelijke vriendin. Ik was al een tijdje gescheiden, had ook al een scharretje gehad. Carolina was al wat langer gescheiden en alleen. Zij was eigenlijk op zoek naar een eenmalige date met een man. Onze vriendin regelde toen een blind date, we zijn dus eigenlijk gekoppeld. Ondanks dat we allebei gescheiden waren duurde het wel even voordat we echt voor elkaar konden gaan, er was nog een hoop verdriet te verwerken. Ook het feit dat we samen vier jonge dochters hebben en een eindje uit elkaar woonden, maakte dat we besloten om het heel rustig aan te doen. Pas toen we er met de kinderen over spraken dat we wilden gaan samenwonen en zij een reactie gaven van 'hé hé', was het goed voor ons."

Vertrouwen

Frits: "Mijn vertrouwen was na mijn scheiding ver te zoeken. Natuurlijk zeg je 'dit overkomt mij niet nog een keer' en neem je je voor om voorzichter te worden. En in eerste instantie was dat ook mijn reactie. Toch merkte ik dat mijn vertrouwen niet weg was. Mijn houding is veranderd. Nu denk ik: Carolina blijft bij mij omdat ze bij mij wil zijn, als ze dat niet meer wil kan ik haar toch niet tegenhouden. Volgens mij heb ik leren loslaten of accepteren."

Johan: "Voor mij ligt het anders, ik heb mijn vrouw verloren. Mijn vertrouwen is nooit weggeweest. Aan de andere kant heb ik het vertrouwen dat mijn overleden vrouw goedkeurend vanaf haar wolk naar beneden kijkt. Dat weet ik zeker. Ze wilde niet dat ik alleen achterbleef en dat het goed zou komen met onze dochters. Frida was haar vriendin, een betere vrouw voor mij had ze denk niet kunnen wensen."

Verlangen

Johan: "Als je weer een gezin vormt wil je uiteraard dat het goed gaat. In ons geval zijn we, als ik nu terugkijk, in een aantal valkuilen gestapt. Misschien hadden we dingen anders moeten doen. Een voorbeeld is het verdriet en rouwverwerking van mijn dochters. Nu weet ik dat dat ik hun moeder een plek in ons nieuwe

gezin had moeten geven, toen was het anders. Je sprak er niet over, je ging gewoon verder. En praten met je kinderen over je relatie of hoe het gaat was ook niet aan de orde. Wat dat betreft is er veel positief veranderd, ouders spreken meer met kinderen, althans meer dan in mijn tijd. Toch, over het algemeen ben ik tevreden."

Frits: "In alle eerlijkheid, het gaat steeds beter. Ook wij hadden aanloopproblemen, pas als je met elkaar onder een dak woont ervaar je de cultuurverschillen, de verschillen in opvoeden en zie je hoe de kinderen op elkaar en op ons reageren. Wij hebben er eigenlijk intuïtief gekozen steeds met elkaar in overleg te gaan. Wij zijn op een gegeven moment gaan zitten. Wat zijn de huisregels? Wat zijn onze tradities? Wat hoort bij ons? Toen de kinderen kleiner waren gingen we dus elk jaar naar de Winter Efteling. Een hele investering, maar het betaalt zich nu uit. De meiden kijken terug op iets wat van ons is. We vragen ook geregeld individueel aan de kinderen hoe het gaat en zorgen dat er eigen tijd is met je eigen kind. Het kost tijd en energie, toch is het iets waar wij in willen blijven investeren."

Johan: "Petje af, zoals het bij jullie nu gaat. Je hoort zo vaak dat het mis gaat, ook bij de traditionele gezinnen, opvoeden is niet altijd makkelijk, toch?"

(on)voorwaardelijk

Frits: "Onvoorwaardelijk houd ik van mijn dochters, maar ik stel geen voorwaarden ten opzichte van mijn stiefdochters. Het is anders, het heeft met liefde te maken. Liefde kan in mijn ogen nooit hetzelfde zijn. Het is een wisselwerking waarop je reageert en daar bij voelt. Ik probeer in mijn omgang met stiefdochters hetzelfde te doen als bij mijn eigen dochters. Doordat ze door de week bij ons zijn vervul ik toch een vaderrol. Als de fietsband lek is, plak ik die ook of als ze opgehaald moeten worden bij een vriendin spring ik ook in de auto. Nu ik er over praat merk ik dat ik met mijn jongste stiefdochter wel een andere band heb dan met mijn oudste stiefdochter. Dat heeft te maken met de ziekte die zij had op jonge leeftijd. Samen met haar moeder ben ik een aantal maanden ziekenhuis in en ziekenhuis uit geweest en dat maakt dat ik wel een sterkere band met haar heb."

Johan: "Liefde voor je eigen kinderen is voor jou een ander gevoel? Voor mij ligt dat anders. Frida is na het overlijden van mijn vrouw, de grote liefde van en in mijn leven. Haar dochter heb ik zien opgroeien en ook ik heb haar banden geplakt, ik stond langs de lijn bij sportwedstrijden en troostte haar als ze liefdesverdriet had. Ik voel voor mijn stiefdochter hetzelfde als voor mijn eigen dochters. Wat de band tussen ons steviger maakt zijn haar kinderen. Ook al hebben wij geen bloedband, het zijn mijn kleindochters en ik durf zelfs te zeggen dat de band die ik met hen heb hechter is dan met mijn 'echte' kleinkinderen. Bijzonder is dat eigenlijk..." «

* = de namen van de geïnterviewden zijn op verzoek veranderd. Hun verhaal en ervaring willen zij wel delen.